

i Norge

ned på kampanjen «drikk te hjemme hos en muslim», men akkurat nå tør vi ikke ta folk hjem til oss, sier store-

elle mindre. men media bruker uttrykk som «moderat», «liberal» og «radikal» om hverandre. Det gir ikke noe godt bilde av muslimer i Norge i dag.

Det har blitt skrevet mye, og gjerne anonymt, på internett som har gjort Sophia ikke bare sint og lei seg, men også redd.

– Jeg har sett flere grupper og statuser på Facebook og andre steder som «Vi som elsker Anders Brevik» og «Jeg skal ta med meg minst hundre muslimer i grava.» Folk skriver alt mulig rart i kommentarfelter på diskusjonssider.

– Hva tenker du om tiden framover nå, tror du det kan

bli mindre hets?

– Jeg håper det, men jeg er også redd for det man hører om at det er to terrorceller til.

Vil til Utøya

Sophia forteller at «det hjalp litt» å få utløp for alt det hun følte og tenkte ved å ta det ned på papiret, og utelukker ikke at hun kommer til å fortsette å skrive

– Kanskje det, mange av vennene mine sa at de følte det samme som meg, det er bra å vite, sier hun beskjedent.

Nå er hun mest opptatt av den nære fremtiden, og gleder seg til skolestart. Åttendeklasse blir starten på noe nytt for Sophia.

– Da får vi karakterer, det blir litt skummelt, sier hun.

Storesøster Mina er derimot ikke spesielt bekymret.

– Hun har allerede begynt litt på åttendeklassepensumet, så det tror jeg skal gå veldig bra.

Sophia har også fått mye respons fra flere som er aktive i AUF og sier at hun selv kan tenke seg å bli med i ungdomsorganisasjonen.

– Det virker gøy å være på leir, jeg har lyst til å dra til Utøya og være med på det de ungdommene står for og kjempet for, sier Sophia.

mirjamf@klassekampen.no
juliee@klassekampen.no

Arild Rønsen
**RØNSEN
PÅ FREDAG**

Ingen grunn til å gjennomføre en «stille» valgkamp.

Valgkamp light?

Det er fornuftig å vente med valgkampstart til etter at ofrene fra regjeringsskvartalet og Utøya er gravlagt. Men fra 13. august må det være full speed. Det strider rett og slett mot Utøyas ånd å skulle gjennomføre en «snill» valgkamp.

Da jeg vokste opp på ytterste venstre fløy, var AUF det døllest vi kunne tenke oss. Heller Unge Høyre, liksom – de forsvarte tross alt kapitalismen med reine ord. Siden har jeg forstått at dette var helt feil, bare nok et utslag av kulturen i det politiske blindsporet mange av oss dessverre rusla rundt i. AUF-erne elsker strid. Det er jo derfor de er organisert! AUF ønsker ikke å kose seg fram til en verden prega

«Jo flere som føler det meningsfylt å delta i verbal kamp, jo bedre»

av internasjonal solidaritet, toleranse, rettferdighet og kulturelt mangfold. De vier sitt liv til kamp for disse idealene!

Når mange nå mener at valgkampen bør preges av «å snakke om egne saker, ikke hakke på andre», er dette en svært lite behørig måte å

hedre de døde på. Hva er politisk debatt, om diskursen ikke gir rom for å fortelle motstanderne at de er helt på jordet?

På spørsmål om det etter 22. juli bør bli vanskeligere å komme til orde med hatske ytringer, svarer prost Trond Bakkevig at det bør bli enklere. Få grumset fram, sier han. Jo flere som føler det meningsfylt å delta i verbal kamp, jo bedre – og dette gjelder selvfølgelig også de som befinner seg lengst i ytterkantene av mainstream.

Flemming Rose, kulturredaktøren som publiserte Muhammed-tegningene, har nettopp lansert ei diger bok om dette. I «Taushetens tyranni» viser han at det ikke var «hatsk tale» som skapte Hitler-Tyskland og Stalins Sovjet. Tvert om. Det var mangel på ytringsfrihet som førte rakt inn i Auschwitz og Gulag.

Skal det være lov å si og skrive hva man vil? Ja – gitt at ytringene ikke umiddelbart fører til vold. Den amerikanske høyesterettsdommeren Oliver Wendell Holmes sa det slik: «Den strengeste beskyttelsen av ytringsfriheten omfatter ikke en person som på falskt grunnlag roper 'Brann!' i et overfylt teater og

FOR YTRINGSFRIHET: Flemming Rose.

forårsaker panikk.» Men hvis teateret virkelig er dårlig brannsikra, er det lov å gjøre publikum oppmerksom på dette før de går inn!

Rose siterer

Philippe Val, sjefredaktør for det franske satirebladet «Charlie Hedbo». Han publiserte Muhammed-teg-

ningene, og forklarte seg slik: «Hva slags sivilisasjon er vi om vi ikke kan håne, spotte og latterliggjøre dem som sprenger tog og fly i luften og begår masse mord på uskyldige mennesker?»

Vi må alle tåle å bli krenka. Muslimer, kristne, ateister, fotballentusiaster, sjakknerder, kommunister, kulturkonservative. Jo mer flerkulturelt samfunnet blir, jo flere må faktisk tåle å bli krenka. Velger vi motsatt vi, havner vi i Flemming Roses skrekkekabinett – i taushetens tyranni.

Den politiske debatten i Norge er til daglig ikke prega av for mye «hakking på andre». Tvert imot preges den av for lite konfrontasjon. Look to the British Parliament! Og slip de verbale knivene!

Arild Rønsen

arild@puls.no/www.arildronsen.no/@arildronsen

Arild Rønsen er skribent og skriver i Klassekampen hver fredag.